

ELOGIUM

Excellentissimo ac Reverendissimo Domino
 D. FRET ANTONIO ab Exilio
 Hujus Diacesis Sabastianopolitana
 Clarissimo Atlanti;

Qui

Vianna tot acutissimorum ingeniorum aula,
 In paucis illustrissimus natus

(Ideo

Quam plures Aquilam augurati subtiliorem,
 Ac Syderibus lucidiorem
 Celestem navim aestimati)

Vix

E cunis in lucem editus,
 Cum in pueris sub tenero pueritiae flore
 Præbuit virtutis specimen,
 Floris instar veneris

Suavitatis odorem in floribus exalantis.

si

In nobilissimo ortu Rosa prævisus,
 In sectandis Petri tropicis
 Pervisus est Heliotropium.

Immersus Narcisus,

A sacro Fonte Deo Sacer

Ortum habuit emersus novus Flos, & Sol;

Ut

Olympo, & orbi exortum putes.

Cum nomina rerum proprietatum sint signa;

A rore salutifero Olivam

Speciosam virtutibus Olympo;

Ac meritis orbi se rorare,

Et radiis emicare auspiciatus;

Veluti

Sol numquam occiduus.

si

Illius nomen (Antonius) respicio;

Re
In illo aliis nitentior Margarita nobis abscondit ;
Qua

Nititur Ecclesiae nitor.

Nec non

In illo maximam Tonantis singularitatem
(Scilicet Tonans)

Præ singulis exaudiri credas.

Jure

In confesso est apud omnes ;
Adhuc mortalitate potentem ,
Sed immortalibus meritis exornatum

Tot Zodiaci in Cælis luminibus

Tot Ecclesiae in terris Luciferis

Ab Omnipotente fuisse præfectum.

Non illum in ullo ævo juvenem dicam ;

Nam

Et si in animi virtute florebat juvenis ;

Senior florebat in moribus

Cum

Humaniorum litterarum limina salutaret ,
Apprime Pallemonis artem Caluit Pallas ;

Ita

Ut docere videretur.

In exaudienda , docendaque Philosophya ;

Præcelluit Platonem ;

Ita , ut Divinus audiret.

In sacra Theologia evestiganda

Angelus intellexit.

Tandem

Annos agens juveniles.

Divitias renuit terrestres ;

Et totum Benedictorum Relligioni se vovit ;

Ut meritis , & virtutibus ditesceret.

Qua

Omnium scientiarum stemate

Maxima erga omnes laude

Laureatus

Cenobriarchæ decus gessit ad stuporem ;

Ita

Ut egregia vivendi ratione omnes superent.

In Lusitania præ omnibus condecoratum

Tum morum virtutibus ,

Tum pietatis moribus ,

Diadema Luandence Episcopale decoravit.

Quo in munere

Tot Oviium errantium vigilantia

Nec fidium vocalitate ,

Nec facundia fidibus ,

Aut muneribus

Cyllenius flexit Argum vigilantiozem.

Denique

In Ethiopia lux Orientalis in tenebris lucens :

In Oceano Aurora Consurgens ;

Cui

Potius Thetys , & Nereus amuli

Habuissent in votis

Illi Neptunia scepra invito tradere ,

Quam frui invicti.

Ad ultimum

Felicissimi Januarii Fluminis

Cumuni Civium gudio

Phæbus meridianus radios spargit

Et hunc illuminat Zodiacum

Quintus Planeta.

Quam obrem die Jovis , nunc sibi proprio

Hanc Januariam Civitatem illustravit.

Cujus meum est ,

Acumen ,

Morum integritatem ;

Gratam vultus modestiam ,

Promptam in rebus gerendis facultatem ,

Magnumque apud subditos Cor

Laudibus Cumulare.

Mirum est ,

Non inter benefonantes Pierides pleetro

In

In Parnasso Phœbum resonare
Sed inter tot benemeritos, ac scientiis præditos

Januaria Deæcesis Canonicos

In solio Præsulem Considerere!

Et si

Pro rostris dicentem admiremur;

Achillis Gallicus

Etiam

In animis iliciendis tanta adest efficacia;

Ut Lusitanum Orpheum observemus.

Sat est.

In rationum pondere

Sale que orationis,

Ciceronem.

In observandis Christi vestigiis Aquila;

In Illius duplici ad ministranda Diæcese

Ipse Petrus.

Tanto eloquio,

Tanta que prudentia;

Ut dicam melius;

Homerus.

Vive Præsul, Salve Pastor

Ullis verbis numquam satis laudandus,

Ast dignus

Qui

Digniori ala Collauderis.

Nam tanta charitate incendis

In Præbiteris sacris initiandis,

Ut

Maximam ovibus subcendis dilectionem;

Hoc opus rudis plumæ

Non opus imperitia,

Sed tuæ sacratissimæ dextera veniã,

Memor tantorum erga subditos beneficiorum;

Nec tanti Herois meritorm immemor,

Genu flexo.

Decico, voveo, ac Consecro

Franciscus Xavirius de Alusquerque.